

ΝΤΩΝ
32
ΗΤΕΣ

αρκου της
ει με τις
ταν αναι-
991, είχε
32 συμβο-
νω τα 131
ατασκευ-
αριός Ροί
κ. Τζέιμς
ξίμο στην
η οποία
σχέσεις
ενίσχυση
χει επίσης
ου.
μένει για
αυτές, αν
α και αν η
στο «Σορ
ήματα, (-
ποθεσία)
δικηγόρος
ρισμάτων
λίζει πως
ικουν στο
ο διευθύ-
ηρώνονται
ονται από
ισμό.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΡΟΚΑ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. - Φαίνεται πως εθνικά θέματα και πολιτιστικά ακολουθούν τελείως αντίθετους δρόμους και στα δεύτερα κατορθώνουμε να επιβάλλουμε τις απόψεις μας, όπως και τα ονόματά μας, πολύ πιο εύκολα. Ισως γιατί στα πολιτιστικά μετράει πολύ η ατομική σκληρή

Του
ΑΡΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

εργασία και επιμονή κάποιου, πράγμα που φέρνει και το ποθητό αποτέλεσμα.

Συμβαίνει, επίσης, για εμάς που ζούμε στην Αμερική να ξεχνάμε μερικές φορές ότι ο ελληνισμός υπάρχει παντού και δημιουργεί μέσα από την κάθε είδους Τέχνη. Κι όταν κάποιες φορές ακούμε ονόματα ελληνικά σε άλλες μεγαλουπόλεις του εξωτερικού, τότε δίκαια παύουμε θάρρος και συνεχίζουμε και μεις.

Για τις παραπάνω σκέψεις, αφορμή μας έδωσε η Αγγελική Ρόκα. Γνήσιο παιδί του απόδημου ελληνισμού, μια και γεννήθηκε στη Νότια Αφρική, βρέθηκε στη δεκαετία του '70 στο Λονδίνο, όπου πλέον όχι μόνο δημιουργεί, αλλά κατόρθωσε πριν γίνει καλά καλά 30 χρόνων να αποκτήσει και όνομα, όπως χαρακτηριστικά λέγεται η επιτυχία στους καλλιτεχνικούς κύκλους. Είναι τόσο

λόγος που οι κριτικοί την αποκαλούν «χαμαιλέοντα».

Όσο για την Ελλάδα, η ίδια λέει πως «το ελληνικό φως λάμπει και σήμερα σε κάθε γωνιά του πλανήτη». Το πιστεύω της το 'κανε όμως και πράξη. Προγραμματίζει μια ταινία με το τίτλο «Επιστροφή στην Ιθάκη» με έλληνες και ξένους ηθοποιούς. Γι' αυτή της την ταινία αποτάνθηκε στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, για χρηματοδότηση. Η ίδια δημιουργήσει την εταιρία «Contemptus Mundi Films» για το γύρισμα της. Όσο για την κλασική τραγωδία δεν θα μπορούσε να μην ασχοληθεί ένα ανήσυχο ταλέντο σαν αυτήν. Σχεδιάζει ανέβασμα της «Αντιγόνης» σε σκηνοθεσία Βολανάκη.

Πόσο γνωστή;

Το ονομά της δεν ηχεί μόνο σε μας λόγω ελληνικότητας. Εκτενείς κριτικές και παρουσιάσεις σε διεθνή περιοδικά και εφημερίδες την έχουν κάνει πολύ γνωστή κι έξω από το Λονδίνο, ή από την Ελλάδα, για την οποία είχαν αναφέρει οι αθηναϊκές «Τα Νέα» και «Ελευθεροτυπία».

Το μεξικάνικο Vogue της είχε πολυσέλιδο αφιέρωμα. Το ίδιο και το The Hollywood Reporter, η εφημερίδα «Observer», το «Time Out», «Daily Telegraph», «The Standard», καθώς κριτικές σε διά-

ταλέντο, όχι μόνο να εργάζεται σκληρά, αλλά και το απαιτούμενο μυαλό. Και φαίνεται πως η «Αγγελική μας» διαθέτει κι από αυτό. Επειδή πολύ έξυπνα διακρίθηκε σε μια πόλη γεμάτη θέατρα και παγκόσμιες παραστάσεις, όπως το Λονδίνο, με το ν'ανεβάζει θέατρο άγνωστο για τους Αγγλούς. Ο θιασός της ονομάζεται «Διεθνιστικό Θέατρο», (Internationalist Theatre), και δεν διατάζει να πρωτοτυπεί.

Παιδί εύπορης οικογένειας, εγκατέλειψε τη Νότια Αφρική, λόγω του απαρχάιντ, κι άρχισε την καριέρα της σαν ηθοποιός στην Αγγλία.

Οι αρχικές της όμως εντυπώσεις ήταν αποθαρρυντικές για το λονδρέζικο θέατρο. Το αισθάνθηκε να υποφέρει από ξενοφοβία, να μην προσλαμβάνει ηθοποιούς από άλλες χώρες και να μην είναι πρόθυμο να ανεβάζει έργα, που δεν χαρακτηρίζονται ρεαλιστικά δράματα, όπως Μπρέχτ, Ζενέ, κ.λπ.

Τότε η ίδια δημιουργεί το «διεθνιστικό της θέατρο» και πραγματοποιεί ό,τι ακριβώς ένιωθε να λείπει από αυτά που προσέφερε το κλασικό αγγλικό θέατρο. Σκοπός της η δημιουργία παγκόσμιου θεάτρου. Κι οι πρώτες συγκεχυμένες κριτικές δεν άργησαν να γίνουν διθυραμβικές, φθάνοντας να την ονομάσουν «κράμα ταπεραμέντου Μπέτι Ντσίβις, Άννας Μανιάνι και Πόλας Νέγκρι».

Πλούσιο ρεπερτόριο

Μέχρι τώρα έχει ανεβάσει το «Ελ Κάμπο» του Αργεντίνου συγγραφέα

Κριζέλντα Γκαμπάρo, «Μάκβεθ» του Σαίξπηρ, «Μάνα Κουράνιο» του Μπρεχτ, «Γλάρo» του Τσέχοφ, «Ποίμα να είσαι πόρνη», κι άλλα πολλά, ενώ δεν ξεχνάει την πατρίδα των γονιών της την Ελλάδα. Την ενδιαφέρει ο,τιδήποτε την πλουτίζει με εμπειρίες και αυτό επιδιώκει, όπως αναφέρει η ίδια. Με αυτό το πρίσμα έπαιξε στο «Ω, Μπάμπιλον» του Κώστα Φέρρη, και στη τηλεοπτική σειρά του Θόδωρου Μαραγκού «Εμμονες ιδέες».

Εμείς οι ομογενείς μπορεί να τη θυμόμαστε στη ταινία «Μάγισσες» του Νίκολας Ρενκ, πλάι στην Αντζέλικα Χιούστον, ενώ ετοιμάζεται να συνεργαστεί με τον σκηνοθέτη Τζόναθαν Ντέμι (Η Σιωπή των Αμνών) και τον Τέρι Γκίλιαμ, (Μπραζίλ - Περιπέτειες του Βαρόνου Μινχάουζεν).

Στα άμεσα όνειρά της, που θα πραγματοποιήσει στα σίγουρα, συγκαταλέγεται και ένα μιούζικαλ του Ντέρεκ Τζάρμαν, στο οποίο θα τραγουδάει, θα υποδύεται και θα χορεύει. Όλα αυτά; Γιατί όχι; Αυτός είναι και ο μεστός ρόλος, (η πρόκληση), μιας καριέρας κινηματογράφου ή θεάτρου. Η ίδια αναφέρει ότι «κύριος σκοπός της ζωής μου δεν είναι η επαγγελματική καταξίωση, αλλά η συνεργασία μου με σπουδαίους σκηνοθέτες από όλο τον κόσμο».

Στο Λονδίνο ζει εδώ και 15 χρόνια. Το λατρεύει κυριολεκτικά, αλλά πάνω απ'όλα δεν αρνείται την ελληνικότητά της. Φυσιολογικό για ένα

τους.

Δεν μένει σε εμάς παρά να τη δούμε και στην Αμερική σύντομα κοντά μας με το «διεθνιστικό της θίασο».

Παιδί της ομογένειας. Ίσως αυτό να τη βοήθησε και να αλλάζει πρόσωπα με εντυπωσιακή επιτυχία. Ένας

